

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

Meditatio I. & fundamentalis de ultimo fine hominis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60561)

III. Genus actuum, quibus remanentes ex III. Pas-
peccato mali habitus, & inordinatæ passiones sio mor-
mortificantur: nam æquum est, quod poscit A. tificatio-
postolus: ut sicut exhibuistis membra vestra nis.
servire injustitiæ ad iniquitatem: ita nunc exhi-
bentis servire justitiæ in sanctificationem. Et si- Rom 6.
cut portavimus imaginem Adæ terreni, ita por- 19.
temus & celestis. Imò qui ferventiores sunt, 1. Cor.
non debent esse contenti illa paritate, 15, 49.
quam per indulgentiam permittit Apostolus, sed
potius obaudire debent Prophetæ consulenti-
ti: Sicut fuit sensus vester, ut erraretis à Barab.
Deo: decies tantum iterum convertentes require- 4. 28.
tis enim. Cæterum convenit etiam justos, qui
longiùs progressi sunt in via spiritali, aliquando
se referre ad meditationes purgativæ, siquidem
monemur. De propitiato peccato noli esse sine Eccli 5.
metu. Et. Ne verearis usque ad mortem justifi- 5. c. 18.
cari: Et, Qui justus est, justificetur adhuc. 22. Apoc.
22. 11.

MEDITATIO PRIMA

ET

FUNDAMENTUM RELI- QUARUM.

De ultimo Fine hominis.

PRÆLUDIUM I. Pro loci composi-
tione, cogitabo Deum quasi mare immensum,
ex quo manant veluti rivi creaturæ omnes, at-
que ad eundem revertuntur.

PRÆLUDIUM II. Petam lumen cognoscen-
di pe-

di penitus finem meum, atque ad eum actiones vitæ meæ deviantes dirigendi: illud usur-
Ps. 42. 3. pans: *Emitte lucem tuam & veritatem tuam: ipsa me deduxerunt, & adduxerunt in montem sanctum tuum, & in tabernacula tua.*

PUNCTUM PRIMUM.

Quis sit finis hominis.

I. **V**idelicet, ut DEUM laudet ac revereatur; eique serviens, tandem salvus fiat: quod ait Apostolus, *Habetis fructum vestrum in sanctificationem, finem verò vitam æternam.* Quasi dicat finis proximus pro hac vita, & sanctitas actionum; ultimus autem, fælicitas æterna. Circa quod expendam, quòd non sum creatus ad indulgendum cupiditatibus; vel ad ambiendum honores, vel opes cumulandas, quod plerique tamen faciunt: sed ad cultum deferendum Deo debitum, ejusque mandatis ac voluntati serviendum, quod perpauci seriò præstant.

II. Quod spectat ad futuram vitam, cum humana conditio nihil tale postulare, bonitate suâ Deus destinavit hominem, ut Deum clarè in se ipso videret, eoque frueretur, summo bono; quod est similitudinem fieri Deo: qui eò beatissimus est, quòd se ipsum videt, & amat. *Scimus (inquit S. Joannes) quoniam, cum apparuerit, similes ei erimus, quoniam videbimus eum, sicuti est.* O finem altissimum! & tenebatur alioqui homo, absque tali mercede Deo suo omne obsequium præstare. Præstabo igitur tantò studiosius. Sed proh dolor! quàm aliter meam hæte-

*1. Ioan.
3. 2.*

hactenus vitam impendi. Dimitte, Domine, dimitte, ut plangam paululum, hanc supinam in tanto negotio negligentiam, antequam vadam ad terram tenebrosam & opertam mortis caligine. Dimitte, Domine, dimitte propter temetipsum. Iob. 10. 10.

III. Quem non promovet tam excellentis finis amor, deterreant mala, quæ deficientem à fine suo consequuntur. Et quid est in hac vita boni, quod vicissim tantam sarciat jacturam? nam, quid prodest homini, si universum mundum lucretur: anima verò sua detrimentum patiatur? Ergo age, anima mea; illuc contende, propter quod condita es, illum satage comprehendere, qui est omne bonum, & extra quem nullum est verum bonum, is est centrum tuum, in quo solo potes adipisci requiem. Damna-
tio.
Fecisti enim nos ad te, Deus; & inquietum est cor nostrum, donec requiescat in te. Mat. 16. 26. S. Aug. 1. conf. c. 1.

PUNCTUM II.

Quis sit finis aliarum rerum.

UT juvent hominem, ad finem suum consequendum, tam in hac vita, quam in altera sicut ait David: *Dedit illis regiones gentium, & labores populorum possederunt, ut custodiant iustificationes ejus, & legem ejus requirant.* Ps. 104. 44. Circa quæ tria consideranda veniunt.

I. Munificentia Dei erga hominem, in cuius liberatum tot, tamque varia condidit: non ad necessitatem modò vitæ, verùm etiam ad oblectationem: quare, quod ipsis creaturis Deus dedit, DEI.
mibi

Dan. 3.
57.

mihî præcipuè dedit, propter quem illæ sunt. *Benedicite ergo omnia opera Domini Domino: pèrque singula discurrendo, per cælos elementa, plantas, aliâque pro singulis gratias agam.*

Creatu-
rarum
obse-
quium.

II. Quod, cum ipsæ creaturæ obsequium suum tam fidele mihî præstent: contra ego eis abutar: siquidem non utor, ut mediis, ad finem meum consequendum; sed tanquam in fine proprio, in illis acquiesco, quæ est inordinatio maxima: idque facit omnis peccans, vel ipsa naturali creaturarum inclinatione reclamante, quæ proinde liberari à servitute ipsa cupiunt, quam serviunt peccatoribus. Et verò, si possent, subducerent se à sensibus eorum, ne illos oblectarent, quando in Dei offensam cedit, verèque ipsi peccatores digni essent tali subtractione, nisi ratio divinæ providentiæ eam vetaret, quæ *Solem oriri facit super justos & injustos, & pluit super bonos & malos. Deflebo meam & similibium ingratitude, in tanto abusu donorum Dei, & mediolorum consequendi finis.*

Matth.
5. 45.

Notitia
DEI ex
creatur.

Rom. 1.
20.

III. Serviunt etiam creaturæ ad finem hominis: quia ex ipsis Creator illarum cognosci potest, & amari: & invitant quodammodo ipsæmet hominem ad divinas perfectiones contemplandas, quæ in eis sunt adumbratæ. Nam *invisibilia DEI per ea, quæ facta sunt, intellecta conspiciuntur: sempiterna ejus quoque virtus & divinitas.*

PUNCTUM. III.

Ufus re-
ctus.

I. **E**X duobus punctis præcedentibus, tantamquam ex præmissis certis & necessarijs, colli-

colligitur illa conclusio, & vitæ regula, oportere hominem indifferentem esse circa usum omnium creaturarum: ut vel utatur, vel abstinere, vel hoc aut illo modo utatur, prout ad finem suum ultimum conducit. Quæ indifferentia est apex perfectionis, & origo omnium bonarum actionum, contraque est peccatorum omnium radicitus extirpatio.

II. Hinc aggrediar perscrutari cor meum circa affectiones rerum creaturarum, divitiarum, bonorum, voluptatum, cognatorum & amicorum, aliorumque omnium, quæ suspecta esse possunt: & sicubi hæret affectus, enitar evellere, meque in indifferentia vera constituere, in manus Dei projiciendo, qui maximè illis providet, qui se totos ipsi committunt, sicut etiam promittit: *Quærite primum Regnum DEI, & hæc omnia adjicientur vobis.* *Matth. 6. 33.*

III. Et quia huc assurgere non est virium hominis: auxilium divinum suppliciter implorabo. *De his punctis plura in sexta parte.*

PUNCTUM IV.

Altera conclusio ex iisdem principijs sequitur: quod peccatum super omnia mala detestandum sit: quippe quod solum privat hominem suo fine, eique directè adversatur, præfertim mortale: quare in Scriptura dicitur Deus *factis malis abnegari, venter esse Deus, & pecunia idolum*: quia Deus honore finis ultimipri- *Tit. 1. 16. Phil. 3. 19. Eph. 5. 5.* vatur, peccando: isque in creaturam transfertur, quæ Deo præfertur.

ME-